Ч. 201. Субота 6 (19) вересня 1903. Рік XIII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*(Дневний приказ цісарский до армії і голоси праси о нім. — Ситуация на Балкані. — Події в Сербії.)*

Дневний приказ цісарский до армії, виданий в Хлопах коло Комарна з датою 16 вересня 1903, став ся актом великої ваги. Цісар поставив в нім віз і перевіз мадярским забаганкам а заразом так рішучо станув в обороні своїх прав і привилеїв найвисшого вожда, що не полишив вже ніякого сумніву, що на тім границя і конець всіх конституцийних відносин межи монархом а краями угорскої корони. Сей історичний документ звучить:

Важними справами державними був Я занятий в тім часї, котрий так охотно був би присьвятив сегорічним вправам VII. і XII. корпуса. Поручивши Моє заступство Єго Цїс. і Кор. Високости, ґенералови кавалерії Архікн. Францу Фердинандови, позіставав Я через єго рапорти в безперервній сьвідомости ходу маневрів і довідав ся — чого й сподївав ся — о вдоволеню, якого набрав Єго Цїс. і Кор. Високість, хвалячи і висказуючи признане для загального стану і вправности обох корпусів армії та сполучених з ними більших відділів угорскої краєвої оборони.

Будучи на більших вправах кавалериї в Галичині, міг Я знов переконати ся о їх поучаючій основі, о проводі і переведеню та о їх знаменитім укладї і високій здібности до бою всїх войск, що брали участь в тих вправах.

Чим більше оправданий єсть Мій користний суд о мілїтарній вартости, о повній пожертвованя охочости службовій і однодушнім співділаню всїх частий Моєї цїлої збройної сили, тим більше мушу і хочу стояти непохитно при істнуючих і випробованих єї урядженях. Нехай же знає передовсїм Моє войско, котрого тревалу сполуку могли би ослабити односторонні змаганя, а то не зважаючи на високу задачу, яку оно має сповнити для добра обох державних половин Монархії — що нїколи не зречу ся тих прав і повновластий, які суть запоручені Найвисшому єго вождеви. Спільним і одностайним так, як єсть, має позістати Моє войско яко кріпка сила для оборони австроугорскої монархії против кождого ворога.

Вірна своїй присязї буде ступати цїла Моя збройна сила на дорозї поважного сповненя своїх обовязків, перенята тим духом єдности і гармонії, котрий шанує всякі народні питоменности і вирівнує всї суперечности, з ужитковуючи особливші прикмети кождого племени для добра великої цїлости.

Хлопи 16 вересня 1903.

ФРАНЦ ЙОСИФ в. р.

Вся праса віденьска підносить велике значінє повисшого дневного приказу до армії. Fremdenblatt називає сю рішучу і торжественну заяву ненарушимою проґрамою для всїх тих на Угорщині, котрі хотїли би вернути до основ угоди з 1867 р. Приказ цісарский — каже згадана ґазета — викличе в Австриї чувство пільги і успокоєня. Тепер вже ясно, чому австрийске правительство рішило скликати Раду державну. Журба о будучність і одностайність армії не буде вже дальше тягаром для партий. — Декотрі ґазети доказують, що приказ цісарский до армії готов викликати на Угорщині непредвидимі наслідки.

Здає ся, як би війни на Балкані не можна уникнути. В Болгариї запанував такий настрій, котрий каже здогадувати ся, що вибух війни єсть лиш питанем часу. У високих кругах войскових покликують ся на то, що серед населеня на границя турецкій настало таке роз'ярене, що правительство мимо своєї миролюбивости не може нїчого вдїяти і остаточно буде змушене до війни. Тепер мобілїзують в Болгариї три корпуси. Коли австрийский повновластник в Софії в устній ноті запротестував против того, то міністер війни Петров відповів, що правительство мусить мобілїзувати армію, бо не має сил, щоби спинити ворохобню. В Солуни настав також воєнний настрій. Для войска збирають датки і вербують охотників, а сими днями два турецкі кораблї привезли до Константинополя муницию потрібну для доповненя складів. В Солуни і Серресї покликано навіть вже й ополченє, словом Туреччина лагодить ся як би вже до зовсїм близької війни. — Замітно рух серед Альбанців; они з одної сторони нападають на Сербів, з другої на Турків і здає ся, як би їх з двох сторін хтось бунтував. Кажуть, що й Росия помагає потайком Альбанцям.

В Білґрадї має ся нинї розпочати процес офіцирів арештованих о змову против теперіш.

16)

## Пес Баскервілїв.

*(З анґлїйского — Конана Дойля).*

(Дальше).

X.

До сего місця мого оповіданя було досить, коли я переписував листи, які я висилав від початку мого побуту в Баскервіль Галь до Шерльока Гольмса. Та тепер я дійшов до звороту в цїлій справі, тому мушу залишити дотеперішну методу. Мушу опять користуватись своїми споминами, а основою до сего послужать менї записки, які я затягав тодї до свого дневника. Отже подам наперед кілька виїмків з него, а відтак перейду до тих подій, що врізали ся незатертими знаками в мою тямку.

Починаю від другого дня рано по тій неудачній погони за вязнем та инших дивних пригодах на багнищах.

16 жовтня.

День понурий, мрачний... Дрібний дощ сїче без упину. Цїлий замок немов сповитий хмарами, котрі піднимають ся від часу до часу, а з поза них видко филясту рівнину багнищ, тонкі, сріблисті потічки, що спливають звичайно по кождім дощи по гірских узбочах, і далеке ґранїтове камінє, що вилискує ся, коли сьвітло упаде на їх вогку поверхню.

Мелянхолїйний настрій в замку і на сьвітї. Баронет доперва тепер відчуває наслїдки зворушень, зазнаних в ночи. Менї самому налягає якийсь тягар на серце і я передчуваю, що грозить небезпечність, якась недалека халепа, тим грізнійша, що годї єї означити.

Хибаж нема причин до такого неспокою? Глядимо на довгий ряд поодиноких подій, котрі без виїмка вказують на те, що довкола нас дїлає таємна сила. А смерть послїдного дїдича замку, така згідна з старими родинними переказами. Відтак оповіданя многих селян, що всї бачили якусь дивовижну потвору на багнищи. Впрочім я сам чув двічи на власні уха голос подібний до далекого витя пса.

Оно неймовірне, ба, неможливе, щоби сей звук походив з надприродного жерела. Чейже годї припустити, щоби був справдї якийсь казочний пес, котрий полишив наглядні слїди своїх лаб та наповняв воздух страшними витєм. Степлетон може позволити собі на такі забобони, може в них вірити й Мортімер. Але щодо мене, то мушу собі признати, що маю одну велику прикмету — здоровий розум і нїщо на сьвітї не спонукає мене вірити в тоту байку. Инакше не ріжнив би ся чоловік нічим від тих селян, котрі не вдоволяють ся самим єствованем пса, але ще оповідають, що він дише з пащі пекольним огнем...

Гольмс не мяв би віри в такі нїсенїтницї, а я чейже єго помічник. Всеж таки факт остане фактом і я двічи чув той крик на багнищах.

Припустім, що там волочить ся справдї якийсь великий пес; тим вияснило би ся усе. Але де скривав би ся такий пес, звідки діставав би жир та чому вкінци нїхто не бачив єго в білий день? Треба признати, що природне поясненє сеї справи стрічаєсь з такими самими трудностями, як здогад та віра в неприродну силу.

Та поминувши пса, годї заперечити, що маємо також до дїла з людскою силою: маємо замаскованого чоловіка в дорожцї, що переслїдував нас в Льондонї, ну, а потім листовну осторогу для сер Генрія, щоби стеріг ся перед багнищами. Той лист не переступає рішучо области дійстности, але міг походити так само від печаливого приятеля, як і ворога.

Деж тепер той ворог чи приятель? Полишив ся в Льондонї або чи прибув сюди за нами? А може він той сам мужчина, котрого я бачив на вершку скали?

Правда, я бачив єго лиш на хвилю, кинув на него лиш раз оком, а проте можу присягнути, що я тут єго ще не стрічав, а знаю вже всїх сусїдів. Був далеко висший від Степлетона та менший від Франклянда. Міг се бути Берімор, але той лишив ся дома і я певний, що не пішов за нами.

Отже якийсь незнакомець слїдить нас тут подібно, як в Льондонї, ходить за нами крок в крок. За цїлий той час ми не позбули ся єго зовсїм! Колиб удало ся зловити того шпигуна, тодї цїла загадка розвязана. Доложу всїх сил, щоби ту цїль осягнути!

З початку я хотїв звірити ся сер Генріеви з моїми плянами, та надумавшись, постановив дїлати на власну руку і взагалї говорити про свої наміри як найменше. Баронет тепер мовчаливий та розстроєний. Той голос

них верховодів. Кажуть, що они будуть засуджені що найбільше на арешт і не стратять шаржи, а також есть загальне переконане, що король їх помилує. Давні заговірники стараують ся рух офіцирів против себе пояснити в той спосіб, що вмавляють в людий, мов би змову викликала аґітация з Відня.

## Новинки.

*Львів дня 18 го вересня 1903.*

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий на вість о пожарі міста Золочева виїхав вчера вечірним поїздом на місце катастрофи. В ночи повернув п. Намістник до Львова.

— **Віцепрезидент Намістництва** п. І. Лїдль виїхав вчера на кількотиждневу відпустку.

— **Руські виклади** на фільософічнім виділї львівского університету оголосили: Проф. Грушевский: „Істория України Руси, X—XII в.“ (1 год. тиждневo); „Суспільно-політичний устрій вел. кн. Литовского в XV—XVI віках“ (2 год. тиждневo); „Вибрані питаня з історії всхідної Европи в XVI в.“ (1 год. т.); „Історичні вправи“ (1 год. т.) — Проф. др. Колесса: „Руська література апокріфічна“ (2 год. тиждново): „Історична граматика укр.-руської мови“ (2 год. тиждневo); „Практичні вправи з обсягу укр.-руського письменства і мови“ (1 год тиждн.); „Семінар для укр.-руської фільольоґії“ (2 год. тиждн.). — Проф. др. Студиньский: „Оригінальне руске письменьство до половини XIII віка“ (2 год. тиждневo); „Складня церковно-славянської мови з поглядом на руску мову“ (2 год. тиждневo); „Літературні вправи“ (1 година тиждневo).

— **Львівска залога** повернула тамтої ночи і вчера рано з цїсарских маневрів під Комарном до Львова.

— **Два міста знищені пожаром.** Страшний пожар навістив вчера по полудни місто Золочів. О годині 5-ій по полудни вибух огонь в самім ринку і при сильнім вітрі північно-всхідвім розширив ся з незвичайною скоростию, так що о его спиненю не можна було й думати. Около години 8-ої вечером надійшла до президиї львівского маґістрату депеша о тім нещастю. Депеша звучала: „Золочів горить серед бурі; просимо о пожарну сторожу окремим поїздом. Староста і бурмістр“. Та вість надійшла в часї засїданя ради міскої. Президент др. Малаховский по нараді з п. Михальским і начальником міскої сторожи огневої п. Правном, займив ся зараз ратунковою акциєю. Окремим поїздом вислано чим скорше зі Львова табор пожарний зложений з 8 стражників і сикавки під проводом сержанта Литвина. — Вислані зі Львова кореспонденти так описують той пожар: Пожар вибух о годині 5-ій по полудни зараз коло ринку в дїльници львівскій, замешкалій жидами. Причини пожару поки що годї дізнати ся, бо цїле місто в тревозї і розпуцї, бо кождий або вже есть погорільцем, або вскорі ним буде. Кажуть, що огонь вибух у якоїсь бідної швачки з причини неосторожного розгріваня зелїзка і при сильнім всхіднім вітрі обійминв на ліво і на право цїле львівске передмістє аж по нову почту. На хвилю задержав ся пожар при скверi коло старої рускої церкви, котра погоріла. Там роздїлив ся і розширив ся з одної сторони їд судови, котрий погорів разом з частию актів, а з другої сторони перекинув ся на передмістє Шляки, котре також погоріло. О скілько можна було над раном розвідати — бо нїхто нічого не знав і всї лиш в розпуцї заломлювали руки — погоріли шпиталь, з котрого винесено хорих, суд, церков св. Николая і приходство. Войско не брало участи в ратунку, бо стерегло власних будинків і магазинів Товари, повикидані зі склепів, погоріли на улицях. — Після вістий, які наспіли нині рано, погоріли: передмістє львівске, глиняньске, часть Шляків, всхідна половина ринку і сусїдні улиці, загалом 600 мешкальних домів, а 1500 будинків взагалї. До рана найдено в згарищах 7 трупів. Поки що огонь спинено в дальшім походї, але ледве аби его нині угашено. — Про таке саме нещастє доносять з Монастириск. Іменно нині рано наспіла звідтам така коротка телеграма: Монастириска і примежні фільварки стоять в огни. Чотири тисячі людий без даху. Нужда величезна. — Про огні в Золочеві і Монастирисках одержали ми в послїдній хвили ще отсї вісти: В Золочеві вибухнув огонь вчера о 5 год. по полудни і згоріло 500 домів. Висота шкоди доси нерозслїджена. Згоріло двоє людий, а двоє умерло зі страху. Президия Намістництва виасиґнувала для Золочева 10.000 К запомоги. — В Монастирисках згоріло 250 домів, а на фільварках 80 будинків господарских разом з цїлим сегорічним добутком. Половина будинків була обезпечена. Шкода виносить около мілїон корон. Президия Намістництва вислала 3000 корон запомоги.

— **Огні.** Сими днями погоріли на фільварку Харитани коло Ляшок, в ярославскім повітї, три стодоли разом з цїлорічним збором збіжа і господарским інвентаром. В полуміни погибло також 24 штук безрог. Шкода, по більшій части обезпечена, виносить до 60.000 корон. Причиною була імовірно неосторожність.

— **В селяньскій бурсї у Львові** при улици Коперника ч. 17 есть ще кілька місць для учеників за оплатою 16 К або за довіз натуралїїв. Хто би хотїв сими днями зголосити ся о близші інформациї, нехай явить ся у настоятеля бурси в пополудневих годинах при ул. Коперника ч. 17.

— **В справі кишинївских розрухів** відбудуть ся два процеси. В Тирасполи, малій стациї недалеко Кишенева відбуде ся в сїм місяци процес, виточений адвокатами пошкодованих жидівских родин о винагороду 2,800.000 рублїв. Адвокати домагають ся сего відшкодованя від російского правительства, тому, що своїм незручним поведенєм не оборонило жидівского населеня від страт. Другий процес виточила прокуратория против тих, що брали участь в розрухах.

— **Заходами Руского Касина в Стрию** відбуде ся дня 24 вересня с р. в сали „Народного Дому“ вечерок з танцями. Стрій для пань спацировий, для мужчин балевий. Виділ касина постарав ся о добірний а дешевий буфет, а від всеї місцевої і замісцевої молодежи мае запевнене, що вечерок удасть ся так, що репутация стрийских вечерків на добрій славі не стратить.

— **З Коломиї.** Заходом товариства „Родина“ відбуде ся в четвер дня 1-го н. ст. жовтня с. р. у великій сали Щадничої каси в Коломиї вечерок з танцями. Початок точно о 9 год. вечером. Стрій для пань вечерковий або пародний, для панів балевий. Вступ на салю 4 кор., ґалерия 2 кор. Ті, що хотїли би бути на тім вечерку та не дістали ще доси запрошення, зволять звернути ся до видїлу тов а (Народний Дім II пов.) з поданем докладної а дістануть его відворотно почтою. Комітет постарав ся, аби забава випала як найкраще.

---

на багнищи роздразнив его дуже. Тому не хочу ще більше его турбувати, але не занехаю нїчого, щоби дійти до своєї мети!

Нині рано по снїданю зайшла мала приключка. Берімор просив сер Генрія о розмову і побув з ним короткий час в кабінеті при зачинених дверех. Я сидів у білярдовій комнатї і почувши кілька разів піднесені голоси, здогадував ся, в чім дїло! По хвили баронет отворив двері і попросив мене.

— Берімор жалує ся на нас — сказав. — Здає ся єму, що ми поступили нечестно, переслїдуючи его шурина, коли він нам довіряв і зрадив добровільно тайну его побуту.

Камердинер стояв перед нами дуже блїдий, але зовсім спокійний.

— Я розгорячив ся трохи, пане — сказав — і в такім случаю прошу менї дарувати. Мене се дуже вразило, коли почув, що панове вертаєте досьвіта, і довідав ся, що ви гонили за Сельдженом. Нещасний набідив ся вже досить, укриваючи ся перед сторожами, тому я не повинен побільшати число его гонителів.

— Коли б ви були звірили ся нам добровільно, то що иншого — відповів баронет. — Але ви сказали нам се, а властиво ваша жінка, під напором, коли вже не могли нїчого лїпшого вчинити.

— Я не думав, щоби ви, сер Генрі, з того скористали, єй Богу, я не думав....

— Той чоловік небезпечний для цїлої околиці. На багнищах стоять самітні доми, а Сельджен готов до всего. Досить на него глянути, щоби переконати о тім. Возьміть на примір дім пана Степльтона: хто его оборонить? він сам оден лише. Нїхто не буде безпечний, доки Сельджен не спинить ся знов під ключем.

— Він не нападе на нікого, пане! Ручу вам словом чести. За кілька днїв постараю ся о се, щоби вислати его до полудневої Америки. Бійте ся Бога, пане, не доносїть поліциї, що Сельджен скриває ся ще на багнищах. Вже перестали за ним тут глядати і коли він буде сидїти тихо, то може переждати тут, аж доки не відплине корабель. Колиж ви его видасьте, будемо з жінкою виставлені на великі неприємности. Благаю вас, пане, не давайте знати полїциї!

— Що ви на то, Ватзоне?

Я здвиг раменами:

— Коли винесе ся з краю, то спаде оден тягар з тих, що платять податки.

— Але як перешкодити, щоби перед виїздом не допустив ся ще якого злочину?

— Такої божевільности він не зробить, пане. Ми заосмотрили его у всьо, чого потребує. Коли-б допустив ся тепер якого злочину, зрадив би свою криївку.

— І то правда! — сказав сер Генрі. — Нехай так буде, Беріморе!

— Бог вам за се відплатить, пане! Дякую вам з цїлого серця! Моя жінка не пережила би, якби его ще раз зловили.

— Остаточно опікуємо ся злочинцем і допомагаємо єму, що, Ватзоне? Але коли оно так, як говорить Берімор, не маю відваги видати сего чоловіка.... Отже скінчило ся! Будьте спокійні, Беріморе, можете відійти.

Камердинер подякував кількома уривчастими словами і звернув ся до дверий. Нараз станув, подумав хвильку і вернув ся.

— Ви, пане, були для нас такі добрі, що я рад з душі вам віддячити ся. Прошу вас, я щось знаю і повинен був може вже се сказати, але слїдство було давно скінчене, коли я се викрив. Нї одна людска душа не знає про се від мене. Оно доторкаєсь смерти сер Черльса.

Ми схопили ся оба з баронетом на рівні ноги.

— Що привело его до смерти?

— Нї, пане, сего не знаю.

— Отже що ви знаєте?

— Знаю, длячого був при фіртцї в такій годині. Мав сходини з женщиною.

— Сходини з женщиною! Він?

— Так, пане.

— А як она зове ся?

— Не знаю, пане, знаю лише початкові букви Л. Л.

— А звідки се знаєте?

— Ваш стрий одержав рано лист. Відбирав звичайно богато листів, бо був чоловіком добродїйним, так що хто був в потребі, удавав ся просто до него. Але стало ся, що того дня прийшов лише сей оден лист, длятого тим більше звернув на себе мою увагу. Лист був наданий в Кумб Тресі та адресований жіночою рукою.

— Ну і щож?

— Ну, я забув про се і коби не жінка, був би собі того не пригадав. Перед кількома тижднями при порядкованю кабінету сер Черльса — а був не руханий від его смерти — знайшла жінка на припічку слїди спаленого листу, очивидно подертого перед киненем в огонь. Зберіг ся лише оден кусничок паперу, на котрім можна було відчитати букви, хотяй зовсім почіріли а папір почорнів. Нам здавало ся, що се була дописка до листу, а слова на ній були такі: „Прошу вас, коли ви джентельмен, то спаліть сей лист і прийдїть о 10 годині під фіртку“ Підписане було се речене буквами Л. Л.

— Чи маєте ще сей кусник паперу?

— Нї, по доторкненю розсипав ся в попіл.

— А сер Черльс відбирав вже коли передтим листи з таким почерком письма?

— Я не придивляв ся листам сер Черльса. Та й на той лист був би не звернув уваги, коби не се, що тодї не прийшло більше нїяких листів.

— І не здогадуєтесь, хто то Л. Л.

— Нї, пане. Але думаю що коли-б удало

— **Нещастні пригоди.** В середу коло 6-тої години вечером при пересуваню ваґонів в тартаку Ґрінфельда в Станиславові, дістав ся 20-лїтний робітник Михайло Петраш так нещасливо межи два вози, що они роздавили єму цїлу грудну клїтку і він на місци погиб. — У Фельштинї, старосамбірского повіта, направлювано онигди дім тамошного селянина Томи Гуньки. В наслїдок неосторожности майстра Івана Конечного дім завалив ся і убив жінку Гуньки, Анну. — Дня 8 с. м. упав в Короцця, золочівского повіта, до бубна молотільнї Вол. Лейхт, схиляючи ся неосторожно по капелюх, що був упав до машини. Нещастний погиб на місци.

## Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Що до оголошеного в ч. 196 „Gazet-и Lwowsk-oї" розписаня оферт на службові уніформи і на доставу виробів кушнїрских для підурядників і слуг, оповіщує „Gazeta Lwowska" додатково, що отворене дотичних оферт відбуде ся не 2 го але 1-го жовтня 1903 о 12 ій годині в полудне.

— Тарифа часть II для перевозу осіб, пакунків, посилок експресових і псів на зелїзницях льокальних позістаючих в заряді державнім, зошит I. сїть західна: З днем отвореня руху на зелїзници льокальній Светля-Лєдер-Кацєв увійде в житє додаток III до висше наведеної тарифи, обіймаючий постанови тарифові для згаданої зелїзницї, як також зміни і доповненя головної тарифи. Цїна 20 сот.

## Телеграми.

**Відень,** 18 вересня. Католицкий клюб центральний ухвалив вчера резолюцию, в котрій заявляє ся рішучо за удержанєм державного становища монархії і протестує проти всяких зарядженнь і концесий, котрі би нарушали єдність армії. На конець висказує вдоволенє з дневного приказу до армії.

**Льондон,** 18 вересня. Мінїстер для кольоній Чемберлен, мінїстер скарбу Річів і секретар державний для Індиї Гемільтон подали ся до димісиї. Король приняв димісию.

**Константинополь,** 18 вересня. Вчера привезли тут 15 членів збройного відділу болгарского з проводирем Шішмановом, котрих зловлено в санджаку Кірк-кілїсе.

**Константинополь** 18 вересня. З Софії доносять, що правительство болгарске покликало до служби три дивізиї. Турецкий комісар запротестував проти того, а президент болгарского кабінету заявив єму, що то збройне не має зачіпного характеру лиш оборонний.

**Білґрад** 18 вересня. Король видав розпорядженє, після котрого перший ад'ютант короля може займати сю посаду що найбільше 3 роки, а прочі ад'ютанти і ординансові офіцири лиш один рік.

## Надїслане.



ся нам викрити імя сеї панї, то ми довідали би ся дещо більше про смерть сер Чєрльса.

— Не розумію справдї, Берiморе, чому ви укривали доси таку важну вість?

— Бо видите, зараз по тім упало на нас то нещастє з Сельдженом. А впрочім ми були дуже привязані до сер Чєрльса, зазнали від него тільки добродійств.... Розголошуванєм сеї історії не воскресило би ся нещасного пана, а де виступає ще женщина, треба великої обережности. Навіть найлїпший чоловік....

— Ви думали, що се зашкодить єго добрій славі?

—. Менї здавало ся, що з того не буде добра. Але тепер я був би невдячний за вчинену для мене ласку, колиб не розказав вам всього, що знаю в сїй сумнїй справі.

— Добре, Берімор! Можете відійти.

Коли камердинер вийшов, сер Генрі звернув ся до мене.

— Ну, докторе Ватзон, як думаєте про сю нову подробицю.

— Менї здає ся, що она затемнює ще більше нашу справу.

— І я так думаю. Але коби вислїдити тоту ЛЛ., тодї маємо все як на долони. Нї, як не говоріть, для нас се великий здобуток. Знаємо, що є хтось, кому подробицї траґічної смерти мого стрия добре звістні. Лиш треба віднайти ту женщину! Що думаєте тепер робити?

— Передовсім донесу про се Гольмсови. Та подробиця стане для него ключем до розвязаня загадки, над котрою певно ще ломить собі голову. Ручу, що довідавши ся про се, прибуде до нас сейчас.

Я удав ся до своєї комнати і написав до Гольмса звіт з нашої розмови. Був очивидячки дуже занятий послїдними часами, коли висилав до мене з Бекер-стріт не часті та коротенькі листи, без заміток до моїх донесень та ледви натякаючи на мою задачу в Баскервіль. Певно справа того обманьства так єго заняла. Та однак ся нова подробиця повинна рішучо звернути єго увагу і заняти на ново сею справою. Ах, коби він був тут....

17 жовтня.

Нинї цїлий день лив дощ як з ведра, шумів в листю блющу, що пне ся довкола старого дому і спливав по шибах. Мимохіть прийшов менї на думку утїкач з вязниці, без даху, на непривітних багнищах, де завиває студений вітер. Бідолашний! Які не були-б єго проступки, годі забувати, що терпів за них досить і бодай вчасти їх відпокутував. А потім я погадав про того другого, котрого лице бачив в дорожцї, а стать на вершку скали. Чи й він — той незвістний опікун, той таємний приятель був також на дворі, серед тої потопи?

Вечером я надів на себе непромакальний плащ і з неспокійними думками ходив довго по багнищах. Дощ сїк мене по лици, вихор впадав з диким свистом до моїх уший. Нехай Господь не відступає тих, що ходять тепер по ґрімпеньскій трясавинї, бо навіть тверда земля стає вже мокляком.

Я віднайшов Чорний верх, на котрім достеріг вчера самітного товариша по званю, і з тої скали розглядав ся по рівнинї, що розтеляла ся під моїми ногами. Струї води промощували собі русло на скалистій поверхни пустару, а тяжкі оловяні хмари повисли низько над околицею, творячи немов сїрі вінки довкола фантастичних горбів. На ліво, в далекій кітлинї піднимали ся серед мраки дві стрункі вежі замку Баскервіль. Були се одинокі, наглядні познаки людского житя, з виїмкою тих передісторичних ясказь на узбочах. Нігде анї слїду по тім мужчинї, котрого я бачив вчерашної ночи на тім самім місци.

(Дальше буде).

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

### Зі Львова

| посп. відходить | особ. | |
|---|---|---|
| | | **День** |
| | 6·22 | До Станиславова, Підвисокого, Потутор |
| | 6·45 | „ Лавочного, Мункача, Борислава |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина |
| | 6·43 | „ Підволочиск з Підзамча |
| 8·25 | | „ Кракова, Любачева, Орлова, Відня |
| | 8·35 | „ „ Відня, Хирова, Стружа |
| | 9·05 | „ Лавочного. Калуша, Борислава |
| | 9·15 | „ Янова |
| | 9·25 | „ *) Самбора, Хирова |
| | 9·40 | „ Белзця, Сокаля, Любачева |
| | 10·35 | „ Черновець, Делятина, Потутор |
| | 10·40 | „ Тернополя, Потутор |
| | 1·14 | „ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| 1·50 | | „ Підволочиск з гол. двірця |
| 2·04 | | „ „ з Підзамча, Гусятина |
| | 2·10 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| 2·40 | | „ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша |
| 2·50 | | „ Кракова, Відня, Хабівки |
| | 3·05 | „ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ |
| | 3·15 | „ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ |
| | 3·25 | „ Ряшева, Любачева |
| | 3·30 | „ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ |
| | 3·40 | „ *) Самбора, Хирова |
| | | **Ніч** |
| 12·45 | 4·10 | До Кракова, Відня, Берлина |
| 2·51 | | „ Іцкан, Букарешту, Чорткова |
| | 5·50 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ |
| | 6·05 | „ Станиславова, Жидачева |
| | 6·15 | „ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ |
| | 6·30 | „ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в будні дни |
| | 6 40 | „ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша |
| | 7·10 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·14 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| | 9·20 | „ Підволочиск з Підзамча, Бродів |
| | 7·20 | „ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$, Хирова |
| | 9·55 | „ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| | 10 42 | „ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина |
| | 10 55 | „ Кракова, Відня, Івонича |
| | 11·— | „ Підволочиск, Бродів з гол. двірця |
| | 11·24 | „ „ з Підз., Грималова, Залїщик |

### До Львова

| посп. приходить | особ. | |
|---|---|---|
| | | **День** |
| | 6·10 | З Кракова |
| | 6·20 | „ Черновець, Іцкан, Станиславова |
| | 6·50 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ |
| | 7·35 | „ *) Самбора, Хирова |
| | 7·40 | „ Янова на гол. дворець |
| | 7·45 | „ Лавочного, Борислава, Калуша |
| | 7·35 | „ Підволочиск на Підзамче |
| | 7·55 | „ „ „ гол. дворець |
| 8·10 | | „ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ |
| | 8·15 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·55 | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 10·55 | „ Ярослава, Любачева |
| | 11·15 | „ Станиславова, Потутор |
| | 1·25 | „ Янова на гол. дворець |
| 1·30 | | „ Кракова, Відня |
| 1·40 | | „ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик |
| 2·15 | | „ Підволочиск на Підзамче, Гусятина |
| | 4·35 | „ Стрия, Самбора, Борислава |
| 2·30 | | „ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина |
| | 5 06 | „ „ „ Підзамче |
| | 5·30 | „ „ „ гол. дворець |
| | 5·55 | „ Сокаля, Белзця, Любачева |
| | 5·50 | „ Кракова |
| | 5 40 | „ Черновець, Жидачева |
| | 3·14 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| | | **Ніч** |
| | 8·04 | З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| | 10·— | „ *) Самбора, Сянока |
| 12·20 | | „ Черновець, Залїщик, Делятина |
| 2·31 | | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 3·09 | „ Тернополя, Грималова на Підзамче |
| | 3·30 | „ Тернополя, Грималова на гол. дворець |
| | 6·20 | „ Іцкан, Підвисокого, Ковови |
| | 10·07 | „ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| | 9 12 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в недїлї і сьвята |
| | 8·25 | „ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні |
| 8·40 | | „ Кракова, Відня, Любачева, Сянока |
| | 9·25 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ |
| | 9·50 | „ Кракова, Відня, Пешту, Сянока |
| | 9·20 | „ Іцкан, Чорткова, Гусятина |
| | 10·02 | „ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз. |
| | 10·40 | „ Лавочного, Калуша, Борислава |
| | 11·50 | „ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята |

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір

**ЗАМІТКА.** Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

**За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).